

Forhold til ham, at assistere f. Ex. ved Slagting af et sjaalet Faar. Endvidere tillader jeg mig at henvise til § 58, hvorefter langvarig Baretægtsarrest betragtes som en særdeles formildende Omstændighed eller endog ganske kan træde i Straffens Sted. Er der ikke ogsaa hertil en Trang, er dette ikke en Naade, hvorpaa der kan raades Bod paa, at Noget, uden at der muligens dertil har været aldeles tilfældelig Grund, er holdt i en langvarig Arrest for en Forbrydelse, som ikke vilde have gjort en saadan Forholdsregel nødvendig? Jeg siger ikke, at en saadan Bestemmelse i det Hele taget sikrer mod Misbrug af Arrest eller andet lignende Misbrug; det sikreste — og vel det eneste — Middel herimod vilde være, hvis man bestemte sig til at forlade det hele nuværende inquisitoriske System, hvorefter Tilstaaelse er nødvendig; thi saalænge man bibeholder dette, kan man være temmelig sikker paa, at det vil være aldeles umuligt at sikre sig imod Misbrug i en eller anden Retning for at fremkalde Tilstaaelse, navnlig naar disse Misbrug ikke ere af den Natur, at Bedkommende kunne drages til Ansvar derfor. Noget Nytt i dette Lovudkast — men som ogsaa er af en særdeles human Beskaffenhed — er Bestemmelsen om, at et i lang Tid ført ustraffeligt Levnet kan have den Virkning, at Straffskylden bortfalder, eller i alt Fald kan virke særdeles formildende. Dette gjælder saaledes Bestemmelsen i § 61, at en Straf, der ligger 10 Aar tilbage, ikke i Gjentagelsetilfælde skal have den Virkning, som ellers er en Følge af gjentagne Forbrydelser. Endvidere gjælder dette det hele attende Capitel, der indeholder Bestemmelsen om, at Straffskylden i visse Tilfælde kan forældes, det vil sige, naar Forseelsen har været af en ringe Beskaffenhed, eller hvor den, der begik Forseelsen, var i en ung Alder; dernæst indeholder dette Capitel den vigtige Bestemmelse, at naar der er hengaaet 10 Aar efter Forbrydelsens Udøvelse, forinden Stævning bliver forkyndt, skal Retten gjøre Indberetning om Sagen til Justitsministeriet, der da bestemmer, om Sagen skal paatjendes. Den Betragtning, som ligger til Grund for disse Bestemmelser, troer jeg i fuld Naade fortjener Bifald, og jeg vil haabe, at den ogsaa udenfor

det egentlige criminelle Gebeet vil virke paa en gavnlig Naade. Det er ofte Tilfælde — forekommer det mig —, at Opinionen er særdeles haard og ubillig mod den, som maaskee i en ung Alder har forseet sig og har lidt sin Straf for sin Forseelse; han forsølges ofte gennem hele sit Liv derfor og udstødes af det Samfund, hvor han hørte hjemme. Rigesom jeg nu vil haabe, at Opinionen i saa Henseende vil i Genhold til de Bestemmelser, jeg har omtalt, modtage en mildere Character, saaledes er det ogsaa at vente, at en mildere Opinion vil gjøre sig gjældende i de Lovbestemmelser, der ligge udenfor den egentlige criminelle Lovgivning, navnlig i alle de Bestemmelser, der vedrøre de Følger, som en begaaet Forbrydelse eller udstaaet Straf kan have paa et Menneskes Ereret og borgerlige Stilling i det Hele.

Jeg kan derfor ikke Andet end samstemme med det Dufte, som blev udtalt af det ærede Medlem, der idag først havde Ordet (Casé), at denne Sag maatte kunne fremmes saaledes, at den kan gennemføres i denne Session; men skal dette kunne skee, da troer jeg, at vi Alle maae være enige om at vise en temmelig betydelig Resignation, saaledes at ikke Enhver af os søger at faae gennemført, hvad man om eet eller andet Punkt kunde ansee for det vigtigste. Jeg vil derfor ikke sige, at man med dette Lovudkast i Haanden ligesom blindt skal høre sig for en Autoritetstro; men man maae dog ikke overse, at hvis et Lovarbejde som dette skal gennemføres, saa gaar det ikke an at fordybe sig i Enkelthederne. Hvis det skal gennemføres, er det min Overbeviisning, at man kun maa stille Endringsforslag om Eet eller Andet, som er mindre væsentligt, og med Hensyn til hvilket det kan antages, at en Endring paa ingen Naade kan virke hindrende for Lovens Vedtagelse, eller om Eet eller Andet, som man antager virkelig er en Samvittighedsag, og som det derfor er af afgjørende Vigtighed at faae gennemført. Jeg skal derfor med min ringe Stemme paa det Bedste anbefale det foreliggende Lovudkast.

Suel: Jeg skulde ikke have begjært Ordet i denne Sag, hvis jeg ikke var bleven foranlediget dertil af det ærede Medlem for Dønsen